

Úpravu skončení pracovního poměru je možno považovat za jeden z nejvýznamnějších institutů pracovního práva. Prostřednictvím něj zaniká právní vztah mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, přičemž jeho právní i sociální dopady mohou zasáhnout zejména život zaměstnance. Z tohoto důvodu se zákoník práce podrobně zabývá úpravou, způsoby a podmínkami, za kterých pracovní poměr končí.

Rigorózní práce si klade za úkol, tyto způsoby zmapovat a v jednotlivých kapitolách vymezit zákonné předpoklady pro jejich užití, včetně rozdílů mezi nimi. Za tímto účelem čerpá z právní praxe reprezentované nejen samotnou právní úpravou v zákoníku práce, ale i četnou judikaturou soudů a odbornou literaturou. Zmiňuje současně některé praktické problémy při rozvazování pracovního poměru.

Úvod práce se zabývá obecně pojmem pracovního práva a jeho historickým vývojem. Dále zmiňuje, co zákon považuje za pracovní vztah, současně je čtenář seznámen i s pracovněprávními skutečnostmi, jejichž vymezení a rozdělení je předmětem následujících kapitol.

Ve druhé kapitole jsou rozebrány jednotlivé druhy právních jednání, a to zejména dohoda o rozvázání pracovního poměru, výpověď, včetně jejich náležitostí, výpovědních důvodů, účasti odborové organizace, doručení a běhu výpovědní doby; dále okamžité zrušení pracovního poměru a zrušení pracovního poměru ve zkušební době. V závěru této části je dán prostor i právní úpravě neplatného skončení pracovního poměru.

Třetí kapitola je věnována dalšímu druhu pracovněprávních skutečností – právním událostem. Důraz je kladen především na uplynutí doby v rámci pracovního poměru na dobu určitou, smrt zaměstnance a dosažení věkové hranice.

Čtvrtá kapitola se zabývá ostatními způsoby skončení pracovního poměru: skončením pracovního poměru v důsledku rozhodnutí příslušného orgánu či odvoláním z pracovního místa vedoucího zaměstnance.

Závěr práce pak pokrývá nároky zaměstnance související se zánikem pracovního poměru – odstupné, potvrzení o zaměstnání a pracovní posudek.